

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ, RENOTSKÉ A MEDLOVSKÉ FARNOSTI

Červenec 2015 Ročník 11 Číslo 7

Myšlenky na měsíc červenec

JORGE BERGOGLIO, ABRAHAM SKORKA

O NEBI A ZEMI

Papež František o rodině, víře a úloze církve ve 21. století

Vydalo nakladatelství Paseka, Praha – Litomyšl 2013

1. Skutečný dialog od nás vyžaduje, abychom se druhého účastníka rozmluvy snažili pochopit a poznat.
2. Boha potkáváme na cestě, když kráčíme, když ho hledáme a on hledá nás. Tak se naše cesty protnou.
3. Modlitba musí být hlubokým ponořením do sebe sama, při kterém člověk rozmlouvá s Bohem.
4. Skutečné přátelství spočívá v tom, že můžeme druhému odhalit pravdy svého srdce.
5. Roztěkanost je prasklinou v nitru každého člověka, která mu znemožňuje setkání se sebou samým, zabraňuje mu pohlédnout do svého srdce jako do zrcadla.
6. Živý Bůh je ten, kterého vidíme očima uvnitř svého srdce.
7. Člověk by nikdy neměl být lhodestjný k druhému člověku, vždyť celá Bible možná není nic jiného než volání: nebuď lhodestjný k duchovním věcem, Bohu a svému bližnímu.
8. Každý člověk má k Bohu jedinečný vztah. Lišíme se přece svou povahou, zálibami, zkušenostmi.
9. Modlitba znamená mluvit a naslouchat. Zažíváme během ní chvíle hlubokého ticha, úcty a očekávání.
10. Vina bez nápravy nedovoluje člověku růst.
11. Věřící je bytost, která vychází vstříc bližnímu, ať už věřícímu, nebo nevěřícímu, aby mu podal pomocnou ruku.
12. Pokora je zárukou Hospodinovy přítomnosti. Kdykoliv je někdo samolibý a zná odpovědi na všechny otázky, dokazuje to, že Bůh s ním není.
13. Musíte přijmout výzvu žít v tomto světě, čelit všem těžkostem a co nejpevněji se držet neměnných hodnot.
14. Nejhorší, co se ve vztahu k Bohu může stát, není, že se s ním budeme přít, ale že budeme k němu lhodestjni.
15. Vše, co Bůh učinil, učinil pro dobro.

16. Modlitbou je také dívat se někomu do očí, dotýkat se něčích rukou, abychom si uvědomili, že trpící je naším bratrem a že se musíme snažit o to, aby nikdo nežil v nouzi.
17. Provinění nás činí pokornými před Bohem a vede nás k tomu, abychom prosili o odpuštění.
18. Pokání znamená předstoupit před Boha, přiznat se ke všem hříchům a pokořit se.
19. Bůh je vždy život. Dává člověku život vezdejší i na onom světě. Je to Bůh života, ne smrti.
20. O svou životní cestu se musíme starat. Na ní objevujeme veškeré své nadání a uskutečňujeme práci, kterou proměňujeme tento svět.
21. Neztrácejte ze zřetele, kam jdete, a nesnažte se si cestu příliš ulehčovat, neboť byste se pro ni příliš nadchli a zapomněli byste na cíl.
22. Moc je něco, co dal Bůh člověku. Je to Boží dar, který umožňuje mít účast na jeho stvoření.
23. Naší pravou mocí musí být služba. Nemůžeme uctívat Boha, jestliže nemyslíme i na potřebného.
24. Právo na život je nejdůležitějším lidským právem.
25. Každý, kdo se považuje za věřícího a dopouští se skutků, které jsou v rozporu s morálkou, je dvojnásob vinen, stejně jako soudce, který nesoudí spravedlivě.
26. Zdrav lidi, když jdeš nahoru, protože je potkáš, až půjdeš dolů. Nebuď namyšlený.
27. Ježíš je v každém trpícím. Vlastním utrpením doplňujeme Kristovo umučení.
28. Oprávněná sebekritika je jediný způsob, jak se posunout kupředu.
29. Proč musel Bůh stvořit svět jako kouli? Protože všechny body ležící na povrchu koule jsou si rovny. Neexistuje lepší postavení, vše je rovnocenné.
30. Dělej jen to, co je dobré v Hospodinových očích.
31. Náboženský život v sobě nese závazek, nikoli únik.

*Myšlenky byly sestaveny
na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži
ve spolupráci
s Pastoračním domem Velehrad v Itálii.*

Srdečné blahopřání

Srdečně blahopřejeme farníkům,

kteří v červenci oslaví své jmeniny nebo narozeniny.

Přejeme vám hojnost Božího požehnání, pevné zdraví a veselou mysl.

Mše svatá za farníky - oslavence bude sloužena

v neděli 19. července v 8:00 hod. ve farním kostele v Uničově.

EUCCHARISTICKÁ HODINA

Eucharistická hodina

1. je duchovní společenství věřících. Členství vzniká zapsáním do matriky členů, která je vedena na arcibiskupství. Každý přijatý obdrží Členskou knížku. Společenství nemá právní subjektivitu. Pokud člen zemře, prosíme pozůstalé, aby jeho úmrtí oznámili na Arcibiskupství olomoucké.

2. Společenství navazuje na historická sdružení a eucharistická bratrstva, která v některých farnostech existovala už v barokní době, dokonce i jako členské organizace světového Eucharistického arcibratrstva, jako například v Olomouci u sv. Mořice z roku 1677. Arcidiecézní bratrstvo (Jednota) vzniklo roku 1870. V roce 1918 bylo bratrstvo ve více než třech stech farností. Do dneška žije například v Nivnici. (Poprvé na světě bylo ustavičné klanění zavedeno v r. 1226 Ludvíkem VIII. v Avignonu ve Francii.)

3. Členové společenství se snaží prožít půl hodiny s Pánem Ježíšem u svatostánku každý týden, minimálně však jednou za měsíc. Žádné konkrétní modlitby nejsou závazné. Členská knížka nabízí několik adoračních pobožností a jednotlivých modliteb, z nichž si může každý vybrat. Stejně tak může číst úryvky z Písma, zvláště z evangelií, a rozjimat o nich, nebo se modlit vlastními slovy, či jen mlčky prožívat Boží blízkost, hledět na Ježíše skrytého ve svátosti oltářní a vědět, že on se dívá na nás.

4. Členové se snaží růst v osobním přátelství s Pánem Ježíšem. Těší se na důvěrné chvíle s ním v modlitbě, ale myslí na něj i přes den při své práci. Snaží se mu líbit celým svým životem. Protože Eucharistie uchovávaná ve svatostánku je plodem nejsvětější oběti mše svaté, snaží se podle svých možností být na mši svaté častěji, než je povinné.

5. Aby jejich láska nebyla planým citem, snaží se sloužit Pánu Ježíši v potřebných se stejnou láskou, s jakou klečí u svatostánku. Když svatý Petr třikrát vyznal Pánu Ježíši: miluji tě, vždy ho Pán poslal pást své ovce. Chtěl, aby svou lásku ukázal činy. Blahoslavená Tereza z Kalkaty říkala, že její řád je kontemplativní, protože po ranní chvíli s Ježíšem v modlitbě celý den slouží Kristu v nemocných, které ošetřují. Členská služba Ježíši v potřebných začíná doma péčí o děti, nemocné či staré, může se rozvíjet v dobrovolnické službě Charity či farnosti, může to být i péče o kostel. Jde o to, aby tato služba byla opravdovým a vědomým projevem lásky k Ježíši. Členové se snaží aspoň o půl hodiny takové služby za týden.

6. Za každou půl hodinu adorace před svatostánkem (výstav není podmínkou) může získat plnomocné odpustky pro sebe nebo pro duše v očistci, pokud je v milosti posvěcující, byl ten den u svatého přijímání, aspoň v té chvíli nemá zálibu v žádném hříchu, ani lehkém, a přidá jakoukoliv modlitbu na úmysl Svatého otce. Aspoň jednou měsíčně přistupuje ke svátosti smíření.

7. Nemocní, kteří nemohou do kostela, mohou plnit členskou povinnost adorace a získávat stejné milosti, pokud se snaží adorovat aspoň na dálku, ze svého lůžka.

8. Společenství považuje za své hlavní svátky Slavnost Těla a Krve Páně, adorační den prožívaný v každé farnosti jednou za rok a bdění s Pánem v Getsemanské zahradě na Zelený čtvrtek po obřadech a u Božího hrobu na Velký pátek a Bílou sobotu.

9. Arcibiskup olomoucký nebo pověřený sekretář sdružení slouží začátkem každého měsíce mši svatou za živé a zemřelé členy. Také členové se modlí za sebe navzájem i za zemřelé členy.

10. Je-li ve farnosti více členů, snaží se o společné klanění, nebo si rozdělují služby tak, aby mohl být kostel častěji otevřený pro další věřící. V takovém případě si mohou zvolit vedoucí/ho své skupiny. Volbu opakují každý rok.

11. Duchovní společenství je svěřeno pod mocnou ochranu svatého Jana Sarkandra, který jako farář v Holešově s velkou vírou v Kristovu přítomnost v Eucharistii vyšel v čele svých věřících s monstrancí v ruce vstříc vojskům, která chtěla město zničit. Vojsko změnilo směr a město bylo uchráněno.

Kéž Pán Ježíš provází mimořádnou přízní a zvláštním požehnáním všechny, kteří na jeho pozvání k osobnímu přátelství odpoví velkoryse. Kéž shlédne na jejich víru, vyslyší jejich prosby a od naší diecéze i celé společnosti odvrátí všechny útoky zla, které ohrožují mír, lidské životy, mezilidské vztahy, duchovní i mravní prostředí, či křesťanskou víru. Kéž buduje Boží království v srdcích těch, kteří se mu otevírají. Kéž skrze ně přinese uzdravení do našich rodin.

Jan Graubner

arcibiskup olomoucký, metropolita moravský

Vtipy...

Babička hlídala vnoučka. Hrál si na břehu říčky. Najednou ztratil rovnováhu a spadl do vody. Babička se vyděsila,

klekla na zem, sepjala ruce a začala se modlit: „Ó, Bože, zachraň mého vnoučka, toho sladkého chlapce, to nevinné stvoření!!!!“ Úpěnlivá modlitba byla vyslyšena: vlna vyhodila chlapečka o kousek níž na břeh. Babička k němu rychle přiběhla, popadla chlapce do náručí, přesvědčila se, že mu nic nechybí a pak obrátila oči k nebi a dodala vyčítavým hlasem: „Ještě čepičku!“

Stalo se prý v 19. století – i když by se to mohlo stát i dnes. Kněz vystoupil na kazatelnu a měl pod paží housle. Lidé se na něho zvědavě dívali a čekali, co to má znamenat. Kněz přečetl epištolu a evangelium, jak bylo tehdy pravidlem, a přešel ke kázání. Lidé stále byli napjati, kněz však klidně pokračoval v kázání až do konce. Pak řekl „Amen“ a když se chystal sestoupit z kazatelny, ještě se obrátil a dodal: "A pokud vás zajímá, proč jsem měl pod paží ty housle, tak to bylo proto, abych si udržel vaši pozornost.“

Jeden kazatel chtěl být co nejúspornější, proto místo obvyklého „Drazí bratři a sestry,“ oslovil shromážděné věřící slovy: „Drazí sourozenci.“

Rozhovor s P. Maxem Jaroschem

Vše, co mohu dát je chvála, vše, co mohu dát je dík...

V den 42. výročí kněžského svěcení jsem navštívila otce Maxe Jarosche, kněze, který se 28 let obětavě staral o uničovskou farnost. Nyní prožívá důchodové dny v Domově pro seniory v Dolní Sukolomi. Zde je otec Max spokojený s péčí personálu a vždy ho potěší návštěvy lidí z Uničova a z Renot a okolí, se kterými prožil část svého kněžského života.

Otče, když se setkáváme dnes, v den výročí Vašeho kněžského svěcení, ráda bych se zeptala, jak jste tehdy prožíval tento slavný den, kdy jste přijal nesmazatelné znamení Kristova služebníka? Byli u toho i Vaši blízcí?

Den svěcení byl vrcholným přelomem v mém životě. Z rodiny se mnou byl tatínek a bratr. Svěcení jsem přijal v Olomouci. Měl jsem tam dva mecenáše – pana biskupa Vranu a pana biskupa Meissnera. Byl jsem ze spolužáků první v řadě...

Mluvil jste o své rodině. Můžu se zeptat na Vaše dětství, na co rád vzpomínáte? Byl jste od mala veden k víře a mohl jste prožívat roky i jako ministrant u oltáře?

S vírou nebyl problém, vyrůstal jsem v katolické praktikující rodině. Neminstroval jsem, tehdy byly v ročníku tři třídy a ty děti většinou chodily do kostela. Takže ministrovat nemohli všichni chlapi.

Vím, že jste vystudoval stavební průmyslovou školu. Jaká byla Vaše cesta ke studiu teologie a jak jste tyto dva, na první pohled odlišné obory, ve svém životě skloubil dohromady?

Vážně jsem začal uvažovat o kněžství ve 30 letech života. Když jsem vyšel po ordinaci z olomouckého dómu, položil jsem si otázku: "Byl jsi stavařem, teď jsi farářem." Ve farnosti v Zábřehu, kde jsem byl kaplanem, a potom v Uničově během kněžské služby mě bylo hned jasné, proč mi Pán dal tuto cestu, abych mohl poznávat problémy, se kterými jsem pak musel vyrovnávat.

Jak jste prožíval své kněžství v době nesvobody a totality?

Obezřetně. Navenek obezřetně, ale ve skutečnosti Roma locuta, causa finita. (Řím /papež/ promluvil, věc je uzavřená).

Vzpomínám si, jak jste byl vždycky laskavý, trpělivý a usměvavý vůči dětem. Když jsem pak za nějaký čas byla v pozici maminky, uměl jste mi poradit v otázkách výchovy dětí. Ráda bych Vám za to poděkovala a zároveň se Vás zeptala, co považujete ve výchově dětí za nejdůležitější.

Nejdůležitější je životní úsek od 2. - 4. roku života, kdy se kladou základy života z víry a morálky.

Často slychám z úst seniorů postesknutí na dnešní dobu, na dnešní mladé lidi. Myslíte si, že jsou opravdu jiní, než jste byl Vy a Vaši vrstevníci, když Vám bylo dvacet let?

Těžko říct. Neměl jsem pochyby, protože jsem ve víře vyrůstal. Problémy dnešní mládeže jsem neměl, protože jsem vyrůstal v prostředí katolické víry.

Jistě vnímáte tu bolavou skutečnost, že jsou rodiny, kde se manželé rozcházejí a nejvíce tím trpí děti. V manželském slibu si muž a žena slibují lásku, úctu a věrnost. Je možné tyto hodnoty ve vztahu znovu „vzkřísit“, i když už byly hluboko zašlapány?

Tyto hodnoty jsou životně důležité, aby mohla rodina existovat. Je potřeba, aby láska přešla ze zamilovanosti do agapé. A může se začít znovu, jde to.

Otče, prožíváme Rok eucharistie. Co pro Vás eucharistie znamená?

To je celý kněžský život, ten stojí na eucharistii.

Když se ohlédnete zpět, vydal byste se cestou kněžství znovu? Co bylo pro Vás zvlášť těžké a co naopak Vám udělalo velkou radost během Vašeho kněžského působení?

Znovu a bez jakýchkoliv výhrad, s tím co přináší dobrého i méně dobrého (lhostejnost lidí). Prakticky těžkého nebylo těžké nic, ale bylo potřeba postupovat opatrně, abych se nedostal do konfliktu s militantní státní mocí. Radost mám z celoživotní kněžské činnosti.

V příštím týdnu oslavíte své 84. narozeniny. Co byste si přál?

Vidíš, to je polovina laického a polovina kněžského života... Přál bych si, aby nástupci se zaměřili konkrétně na rodinný život z víry u mladých lidí. Když budeme mít obnovenou rodinu, budeme mít i kněžský a řeholní dorost. A prosím o nové hlasatele evangelia, kteří přesvědčují svým životem z víry. Přál bych si šťastnou hodinu smrti (šup do nebe).

Ludmila Hájková

Milý otče, přejeme Vám k narozeninám hojnost Božího požehnání, radost a pokoj v srdci a ochranu Panny Marie. Děkujeme Vám za Vaši kněžskou službu v našich farnostech.

Rok zasvěceného života

Klarisky

Řád klarisek vznikl v Itálii roku 1212. Tehdy se omnáctiletá Klára Offreduccio di Favarone z Assisi rozhodla následovat příklad svého rodáka Františka a jeho druhů. Tajně opustila bohatý rodičovský dům a z rukou sv. Františka přijala chudý oděv. Po krátkém pobytu u benediktinek se usadila v kláštře u sv. Damiana. Brzy se k ní připojily další dívky, mezi nimi i její dvě rodné sestry Anežka a Beatrice a po smrti otce i její matka Ortulana. Ve snaze následovat chudého Krista, odmítá Klára pro své společenství jakékoliv vlastnictví. Takový životní styl byl v tehdejší společnosti nemyslitelný. Proto papežové dlouho váhali s potvrzením řehole, kterou jako první žena v církvi sama sepsala. Jejího potvrzení dosáhla až dva dny před svou smrtí. Umírá 11. srpna 1253 po dlouhé a těžké nemoci, která ji většinou upoutala na lůžko. Jejího pohřbu se zúčastnil sám papež Inocenc IV. Po dvou letech byla prohlášena za svatou a kostel sv. Jiří, kde byla pohřbena, byl přebudován v baziliku, která nese její jméno.

Po Klářiňě svatořečení přijal řád jméno Ordo Sanctae Clare a jeho členky se začaly nazývat klariskami. Řád se rychle šířil po celé Evropě. Nejstarší klášter u nás založila královská dcera sv. Anežka Přemyslovna roku 1231 v Praze na Františku. Roku 1234 sama Anežka složila řeholní sliby a stala se jeho první abatyší. Dopisovala si se sv. Klárou a spolu s ní bojovala o čistotu řehole podle ducha sv. Františka. Další konventy klarisek byly založeny v Chebu, v Panenském Týnci, Českém Krumlově, v Olomouci, Znojmě a Opavě. Vznikaly spolu s kláštery Menších bratří, kteří byli i jejich duchovními správci. Všechny tyto kláštery sester byly roku 1782 císařem Josefem II. zrušeny. První pokusy o návrat do Českých zemí byly podniknuty teprve v minulém století.

Celý řád se skládá ze samostatných klášterů s vlastním vedením a vlastním noviciátem. Společenství má 20 až 25 sester. V čele stojí matka - abatyše. Kláštery jsou svěřeny buď zvláštnímu dohledu diecézního biskupa, nebo podléhají přestaveným prvního řádu. Celosvětově dnes existuje asi 750 klášterů, kde žije kolem 16.000 sester. Dne 24.11.1996 posvětil otec arcibiskup Mons. Jan Graubner kapli i klášter svatě Anežky České ve Šternberku. Celá stavba byla vybudována výhradně z darů. Sestry se modlí za všechny dobrodince, kteří vznik kláštera podporovali.

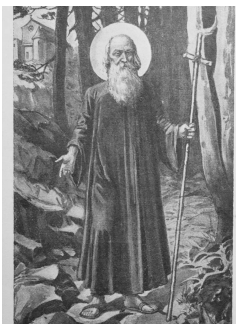
Podstata řádu Chudých sester svatě Kláry spočívá v komteplativním životě podle evangelia, v chudově, sesterském společenství a klášterní odloučenosti. Celý životní styl je velmi jednoduchý. Sestry nemají žádnou charitativní nebo apoštolskou činnost mimo klášter. Nejsou však poustevnice. Žijí a pracují ve společenství. Jejich posláním je vzdáváním chvály Bohu slavením Eucharistie, liturgie hodin, rozjímáním a vnitřní modlitbou. Nejde však o množství, o kvalitu modliteb, ale o vnitřní postoj neustálého spojení s Bohem a to i při práci. Klarisky žijí většinou z darů lidí, kteří mají důvěru v jejich modlitbu, ale také z práce vlastních rukou. Některé kláštery zhotovují paramenta, pečou hostie, zabývají se písářskými pracemi, např. překládáním apod. Mnoho záleží na nadání jednotlivých sester.

Řádový oděv je hnědý hábit převázaný cingulem s růžencem, škapulíř, černý závoj (novicky nosí závoj bílý).

Zpracováno z různých zdrojů z internetu.

Svatý měsíce

Svatý Prokop

Narodil se v Chotouni mezi Českým Brodem a Kouřimí, na zemanské tvrzi asi kolem r. 985. Vzdělal se ve staroslověnštině u některých kněží a na Vyšehradě. Podle některých zpráv byl určitou dobu někde ve slovanském klášteře v Uhrách, kde se zdokonalil v slovanské liturgii. Životopisy nejsou jednotného názoru. Svě životní povolání viděl Prokop v duchovním stavu a přijal kněžské svěcení. Přitom byl i ženatý, protože tehdy nebyly všeobecně platné přísné předpisy o kněžském celibátu. Měl i syna Jimrama.

Benediktinským mnichem se pravděpodobně stal v břevnovském klášteře. Prokop měl dovoleno odejít do ústraní, kam ho táhla touha po samotě. Nejdříve se kratší

dobu zdržoval v jeskyni v Dalejích u Jinonic a pak přešel do lesů v Posázaví.

Na Sázavě žil v modlitbě a práci podle benediktinského hesla: "ora et labora". Začal s kácením stromů a obděláváním půdy, přičemž žil jako poustevník. Časem se k němu připojil syn Jimram, synovec Vít a několik dalších osob a vznikla poustevnická osada. Uprostřed prostých chatrčí měli postavenou kapli zasvěcenou Panně Marii a sv. Janu Křtiteli. Osmkrát za den se v ní scházeli k modlitbám, zpěvům, slavení liturgie, v níž se spojoval římský obřad s liturgickou staroslověnštinou. Za Prokopem přicházeli lidé hledat radu i tělesnou a duševní pomoc. Velkým Prokopovým obdivovatelem se stal kníže Oldřich, jehož přispěním byl vystavěn sázavský klášter. S neměsí úctou k Prokopovi vzhlížel Oldřichův syn Břetislav, jehož touhou bylo vidět Prokopa jako prvního sázavského opata. Za Prokopova vedení se klášter stal významným střediskem náboženského života a křesťanské kultury.

Prokopovou zásadou bylo: Vše pro Boha! Pro sebe nic. Když se přiblížil okamžik jeho smrti, pobýval v klášteře jeden nemocný host. Tomu Prokop řekl, aby počkal do druhého dne a po jeho smrti si odnesl plášť, kterým byl přikryt. U Prokopa nemoc vyvolala záchvat, rozloučil se s bratřími, které naposled napomínal i těšil a pak svatě zesnul. Nemocný host po oblečení světcova pláště dosáhl úplného uzdravení.

Před oficiálním svatořečením se zkoumaly Prokopovy zázraky a mluví se o devíti. Tehdy se prý přihlásili i lidé z okolí s tvrzením, že viděli Prokopa orat s pluhem, do nějž byl zapráhnut čert a světec že měl v ruce kříž. Legendární vyobrazení s čertem "značí vítězství nad zlobou pekelné moci, která stále zasahuje do lidských osudů."

Sv. Prokop zemřel 25.3. a v tento den jej také uvádí martyrologium. Jelikož toho dne má přednost slavnost Zvěstování Páně, jedná se o postní dobu a nám jde o slavení národního světce, bylo v naší zemi dovoleno jeho slavení 4. července. Pohřeb Prokopa se uskutečnil v sázavském klášteře, ale jeho ostatky byly v roce 1588 přeneseny slavnostně do pražského kostela Všech svatých. Svatořečen však byl mnohem dříve, v roce 1204, papežem Inocencem III. v Římě.

Ve středověku byl svatý Prokop zobrazován jako řeholník v mnišském oděvu. V baroku také jako opat v pontifikáliích s berlou a mitrou. Může mít též knihu a od 17. století kříž. Jeho hlavním individuálním atributem je spoutaný ďábel, kterého má u nohou nebo na kterém přímo stojí.

Zpracováno z internetu.

Co nás čeká v měsíci červenci???

- **1. 7.** - středa - 17:30 hod. - mše svatá v DPS Medlov
- **2. 7.** - čtvrtek – 9:00 hod. - Uničov - návštěva nemocných
- **2. 7.** - čtvrtek - Renoty - návštěva nemocných
- **3. 7.** - pátek - 8:00 hod. - Medlov - mše svatá a návštěva nemocných
- **4. 7.** - sobota - 15:30 hod. – Mariánská pobožnost
- 18:30 hod. - Renoty - mše svatá s nedělní platností
- **5. 7.** - neděle - 8:00 hod. - Uničov - mše svatá
- 9:30 hod. - Medlov - mše svatá
- 11:00 hod. - Želechovice - poutní mše svatá
ke cti sv. Cyrila a Metoděje
- 18:00 hod. - Uničov - Modlitba chval
- **18. 7.** - sobota - 15:00 hod. - Šternberk - Děkanátní pouť za obnovu rodin
a nová duchovní povolání
- mše svatá v Uničově ani v Želechovicích nebude - z důvodu naší
účasti na Děkanátní pouti ve Šternberku
- **19. 7.** - neděle - sbírka v Uničově na opravu varhan,
a v Renotech a Medlově na potřeby farnosti
- **25. 7.** - sobota - 13:00 hod. - Uničov - Adorační den farnosti
- **3. 7., 10. 7., 17. 7., 24. 7. a 31. 7.** - pátek - 20:00 hod. - Uničov - adorace pro mladé
Změna programu vyhrazena!!!

Centrum pro rodinu děkanátu Šternberk pořádá...

Uničov:

- v úterý 14. a 28.7.2015 budou na faře v Uničově **Modlitby otců** od 19.00 hod.
- v úterý 21.7.2015 se uskuteční na faře v Uničově **Modlitby matek** od 19.00 hod.

Renoty:

Minitábor na faře v Renotech pro děti děkanátu Šternberk se uskuteční od 25. 7. do 30. 7. 2015.

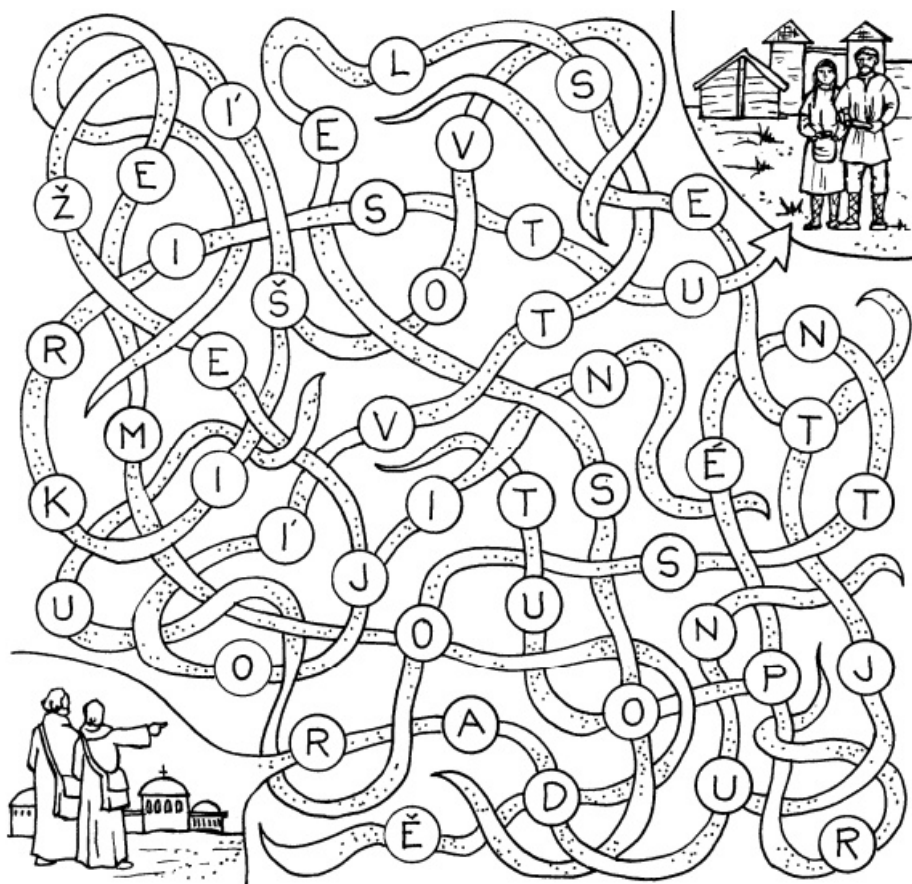
Medlov:

- ve středu 1. a 15.7.2015 proběhne **setkání seniorů a Modlitby matek - skupinka 2** - na faře v Medlově v době od 9.30 do 11.00 hod.
- v úterý 7.7.2015 budou **Modlitby matek - skupinka 1** - na faře v Medlově od 19.00 hod.

CESTA NA MORAVU

Konstantin s Metodějem se po důkladné přípravě na svůj misijní úkol vydali spolu s poselstvem z Byzance na Moravu. Po dlouhé a namáhavé cestě došli do sídla knížete Rastislava, kde byli slavnostně uvítáni. Psal se rok _____ (vyber z možností dole). Bratři překonali všechny obtíže cesty. Posilovalo je totiž vědomí, že je Bůh posílá zvěstovat Slovanům... (dokončení v tajence).

Projdi cestou z Byzance na Moravu. Když posbíráš na správné cestě písmenka, získáš tajemku.

TAJENKA: _____

Rok příchodu – možnosti: 368 386 638 683 836 863

Kontakty na duchovní službu v nemocnicích a dalších zdravotnických službách na území děkanátů Šternberk a Olomouc

ŠTERNBERK	Nemocnice Šternberk, Středomoravská nemocniční a.s., člen skupiny Agel	Mgr. Kateřina Grygová	773 994 868
	Psychiatrická léčebna	Pavla Chudíková	775 635 508
PASEKA	Odborný léčebný ústav Paseka, p.o.	Mgr. Bc. Miroslava Gregorová	737 213 468
OLOMOUC	Fakultní nemocnice Olomouc	Mgr. Jana Březinová	733 789 731
		PhDr. ThLic. Marta Hošťálková, Th.D., Ph.D.	
		Sr. Mgr. Marie Maňáková, MA.	
		Sr. Mgr. Bc. Miroslava Tobia Matějková, koordinátorka NK ve FNOL	
	ThLic. Mgr. Jana Nováková, Ph.D.		
	Mgr. Dominik Opatrný, Th.D.		
	Vojenská nemocnice Olomouc	Sr. Mgr. Zdeňka Anežka Petříková	736 239 025
	Hospic na Svatém Kopečku	Mgr. Libuše Calábková	775 696 424

Vážení,

v případě hospitalizace vaší a vašich příbuzných nás můžete kontaktovat.

Rádi se s vámi setkáme s nabídkou:

- rozhovoru
- četby Písma svatého a křesťanské duchovní literatury
- modlitby
- zprostředkování kontaktu na katolické kněze k slavení svátostí
- přinesení Eucharistie
- lidské blízkosti a doprovázení v náročných životních obdobích, jakými jsou vážná nemoc, umírání, ztráta blízkého...

Vaši nemocniční kaplani

KATOLICKÁ ASOCIACE
NEMOCNIČNÍCH KAPLANŮ
V ČESKÉ REPUBLICE

Otec arcibiskup Jan Graubner zve v Roce zasvěceného života

na

POUŤ ZA OBNOVU RODIN A NOVÁ DUCHOVNÍ POVOLÁNÍ

DĚKANÁTŮ HRANICE A ŠTERNBERK

V sobotu 18. července 2015
v chrámu Zvěstování Panny Marie
ve Šternberku.

Program:

15.00 hod.—modlitba růžence—děkanát Hranice

16.00 hod.—společná adorace—děkanát Hranice

17.00 hod.—pontifikální mše svatá—děkanát Šternberk

Pro děti bude připraven program v prostorách šternberské fary
v době od 15.00 do 16.30 hod.

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost Uničov. Neprodejně!
Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Příspěvky posílat do 20. dne měsíce psanou formou,
elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Redakční rada: P. Mgr. Svatopluk Pavlica, farář; Ing. Soňa Šlosarová; Ludmila Hájková
Římskokatolická farnost Uničov, Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov, tel. 585 054 500

E-mail: faunicov@ado.cz, www.farnostunicov.cz